

FOR ISRAEL

PINSEBEVEGELSENS ARBEID I ISRAEL

Årgang 74 • Juni 2022

hjerte-for-israel.no

OG SÅ KOM MORGENEN! • s. 4

Et pinsebudskap • s. 10

Velkommen hjem • s. 14

Følg oss på Facebook

FRA REDAKTØREN

Jon Erling Henriksen

Leder

Birger Håvik har skrevet en god og informativ artikkel i dagens «Hjerte for Israel». Blant annet nevnes det, at Israel er på plass i Ukraina med sitt feltsykehus, leger og sykepleiere. Sett i lys av den tid vi lever i, og denne tids dramatiske hendelser, forteller Birger Håvik følgende interessante opplysninger:

«Forholdet mellom Israel og Ukraina har jo vært mye i media etter at krigen brøt ut 24. februar. En regner med at det er ca. 400 000 jøder i Ukraina.» La meg få kommentere med følgende: Som det heter i Jeremia 31 – Han som spredte Israel skal også samle dem. Og spørsmålet melder seg: Hva med disse 400 000 jøder, skal han også samle dem å føre dem tilbake til landet? Det later til at store ting er på gang – ikke bare «ukrainske jøder» men også «russiske jøder» er regnet med. Den israelske regjering har allerede besluttet å ta imot jøder fra begge landene. Dette flettes inn i rekken av begivenheter som taler for en ny innvandringsbølge fra Russland og Ukraina.

For en tid tilbake hadde Dagbladet en interessant artikkel i denne sammenheng, hvor de skriver: «Det skal bo 200 000 jøder i Ukraina (som du ser er det en differanseforskjell i opplysninger her). Nå forbereder israelerne seg på å ta imot minst halvparten av dem.

At disse fraktes med fly fra det israelske flyselskapet El Al, er en av årsakene til at ikke Israel har sluttet opp om de internasjonale sanksjonene mot Putin og hans regime».

De ukrainske jødene får statsborgerskap gjennom re- turloven fra 1950. Den gir jøder over hele verden an- ledning til å bosette seg i Israel og bli statsborgere.

Det heter videre, litt senere i artikkelen i Dagbladet, om russiske jøder: «Mens det ene flyet etter det andre lander på Ben Gurion-flyplassen utenfor Tel Aviv med jødiske flyktninger fra Ukraina, forbereder israelske myndigheter seg også på å ta imot russiske jøder. Rundt 5000 skal hittil ha meldt sin interesse. De frykter ikke bare for følgene av Ukraina-krigen, men er også redde for et Putin-regimet, som blir stadig mer autoritært og undertrykkende». Så langt Dagbladet...

Den nevnte artikkelforfatter, kommer inn på noe mer og veldig interessant, der han sier: «Når det gjelder krigen i Ukraina så var Israel tidlig ute og ville hjel- pe jøder til å komme hjem til Israel. På Miff.no kan vi lese at Israel sendte feltsykehus til Ukraina med 80 leger og sjukepleiere. I løpet av 6 uker behandlet

Redaktør:

Jon Erling Henriksen
Tel. 412 93 327

E-post:

redaktoer@hjerte-for-israel.no

Digitale kanaler:

www.hjerte-for-israel.no
Følg oss på Facebook

Bestilling og adresseendring:

Evelyn Frøyskov

E-post: abonnement@

hjerte-for-israel.no

Redaksjonen:

Jon Erling Henriksen
Evelyn Frøyskov
Jon Einar Kvåle

LU for Israel under PYM

Evangeliesalen-Berøa, Oslo
Filadelfia, Hamar
Betania, Mosterhamn

Betania, Haukanes

Tabernaklet, Haugesund

Filadelfia, Hønefoss

Tabernaklet, Skien

Filadelfia, Drammen

Pinsekirke Elim, Eikenosvåg

Hjerte for Israel i Israel

Frode og Ailen

Myrli Wisnæs

POB 584

90805 Mevaseret Ziyyon,

Israel

E-post: beitbetania@

hjerte-for-israel.no

Formgivning og trykk:

GP Marked AS

Bodoni AS

Forsidefoto: Adobe Stock

de 6000 skadde ukrainere. Vi leser også om hvordan Israel prøver å få evakuert jøder over til nabolandene og derfra fly dem hjem til Israel.» Så langt Birger Håvik og hans flotte artikkel...

Dette leder oss inn på skriftordet som forteller hvilken rolle Israel og det jødiske folk skal ha i tider som kommer. Skriften sier det så kraftfullt: «Herren skal lukke opp for deg sitt rike skattkammer, himmelen, og gi ditt land regn i rette tid, og han skal velsigne alt dine henders arbeid. Du skal låne til mange folk, men selv skal du ikke trenge til å låne av noen. Herren skal gjøre deg til hode og ikke til hale». (5.Mos.28:12-13)

Israel skal med andre ord være i forkant. Det tragiske i denne sammenheng er at media fortier alt det positive som Israel utretter (med noen få unntak). Men like fullt utretter de sin oppgave – både i den regionen de bor i, og i verden for øvrig. Landet rår over en mengde ressurser. Det er gripende å legge merke til hvor oppofrende og gavmilde de er til å dele av sine velsignelser.

Situasjonen er dessverre den at ikke alle setter like stor pris på Israel og det de betyr for verdenssamfunnet. Nylig skrev Elin Elkouby en artikkel i «Ordet og Israel» sin nettutgave, om hendelser som nettopp har skjedd i Beer Sheva og i Hadera. Det var visstnok IS-sympatisører som stod bak da noen hadde funnet det for godt å bare «meie ned» syv personer. Likeså oppstod det en lignende situasjon i nærheten av Tel-Aviv, med døden til utgang.

Dette minner om tidligere tider hvor knivstikking og selvmords-raid var måten krigføringen fant sted på mot det jødiske folk. Men midt i det hele jobbes det iherdig med å «velsigne» og ikke å hevne. Samtidig vil jeg skyte inn: enhver stat har vel rett til å forsvare seg mot slike grufulle angrep? Det er vel ikke uriktig å sette inn ordensmakten til vern i et slikt scenario?

Det har alltid vært *Pinsebevegelsens Arbeid i Israels* mål å være til trøst, velsignelse og hjelp for det jødiske folk, og alle innbyggere i Israel (Jes.40:1-2).

Som et ledd i det, henviser vi til årets Israelstevne og program, som står i denne utgave av *Hjerte for Israel*. Mye spennende og interessant skjer i vårt arbeide. Håper du kommer med forventning og bedende. Velkommen til årets stevne! Endelig kan vi samles igjen!

Jon Erling Henriksen, red.

Ønsker du å støtte
vårt arbeid i Israel så
kan det enkelt gjøres
ved en overføring til
kontonummer:.

2801 48 31977

Leder

Jarle Sortland

E-post: leder@hjerte-for-israel.no

Tel. 469 44 311

Reisesekretær

Jon Erling Henriksen

E-post: reisesekretaer@hjerte-for-israel.no

Tel. 412 93 327

Kontakt for frivillige

E-post: frivillig@hjerte-for-israel.no

Per Nilsen, tel. 69 19 68 47

Magne Haugen, tel. 906 01 464

Ninni Dorthea Åsheim, tel. 917 61 730

Alle gaver kan sendes til:

Hjerte for Israel

ved Elsa Jorid Haugen

Skarpetegvegen 15D

6012 Ålesund

E-post: kasserer@hjerte-for-israel.no

Tel. 915 80 164

Gironr.: 2801 48 31977

støtter Israel i disse grunnleggende forhold:

- Jødene har en historisk, politisk og bibelsk rett til eget hjemland innenfor trygge, anerkjente grenser.
- Israel har rett til å forsvare sitt lands territorium.
- Jerusalem er den udelelige hovedstaden i staten Israel.
- Vi vil støtte prosjekter hvor vi kan vise Jesu nestekjærlighet enten det gjelder jøder eller arabere.
- Vi tror, med bakgrunn i Guds ord, at jødene har en særskilt plass i Guds frelsesplan, og at vår frelser Jesus Kristus er jødenes Messias.

OG SÅ KOM MORGENEN!

Det har vært en fantastisk vår!

Plutselig var det liv i hele organisasjonen her nede, liv i Nachamo Ami. Det var volontører på alle rommene vi disponerer på Kfar Sha'ul. Lederen for organisasjonen kom og var her i flere uker. Vi var på ulike møter her og der. Telefonen ringte stadig med forespørsel fra gjester som ønsket å komme på besøk, og vi gjennomførte tidenes hagefest i Kalanit street!

Etter mørket kommer det lys, etter natten kommer morgenen, og etter mye motstand kommer gjennombruddet! I Jesus har alle løftene fått sitt JA og AMEN. Vi har atter engang fått erfare at Jesus er mer enn mektig til å føre oss fra mørke til lys, og Han er mer enn mektig til å fullføre det verket Han har begynt på i arbeidet her nede. Så etter corona, lockdown, portforbud, rakettkrig og kloakkutbrudd kom det normale bestyrerlivet oss i møte! «Ja, så kom morgenen, natten ble til dag».

Vekkerklokken var stilt på halv to på natten. Vi skulle hente vår alles Jarle på flyplassen. Han som har hatt jobben som bestyrer i ti år og som har vært med på å bygge huset vi bor i. Jarle Sortland er leder av organisasjonen og han kom ned for å bo og være med

oss i noen uker. Han hadde noe arbeid med seg, men mesteparten av tiden brukte han sammen med oss, David Batut og volontørene. Det var fantastisk å sitte i stuen på kveldene og høre Jarle fortelle om små og store under. Gud har gjort igjennom arbeidet her nede. Det å få en forståelse av hva Gud har gjort, siden kallet ble gitt til organisasjonen i 1946 og frem til i dag, er mektig. Jarle hjalp til med å fikse ting på eiendommen her, og han var med på alle møtene med forsikringsselskapet som gjaldt kloakkulykken i kjelleren. Vi ble også velsignet med visning av Jerusalems små hemmeligheter. Disse plassene som ikke er så kjent.

Jarle var her i det tidsrommet det var planlagt en volontørtur. Turen denne våren gikk til Cæsarea, Atlit, Tiberias og Golan. David Batut og Jarle Sortland var begge aktive med å vise oss rundt og fortelle oss historier. De er begge flinke til dette, noe som ble oss alle til velsignelse. Vi hadde en veldig flott tur med god mat, gode opplevelser og mye moro.

Etter en god volontørtur, ble forhandlingene med forsikringsselskapet halt i land og

arbeidet med å reparere kjelleren kunne begynne. Vi gjorde ikke dette arbeidet selv, det var et innleid firma som gjorde jobben. En ettermiddag gikk jeg inn i leiligheten for å se hvordan det gikk der nede. Da møtte jeg på en sandhaug så stor at den dekket hele stuen! «Hva i alle dager gjør denne sanden her? Hvor kommer den i fra? Og hvorfor lukter det så grusomt her igjen?»

Jo, nå skal du høre. Gulvflisene i bomberommet og nederst i trappehuset har ligget rett på sand. Disse flisene måtte tas opp og denne sanden under flisene måtte fjernes. Sanden var våt av kloakkvann. I min verden hadde vi tatt denne sanden rett opp i slike store bagger og båret alt rett ut av leiligheten. Men nei, slik gjøres det ikke her nede. Sanden var jo så tung å flytte på når den var våt, så derfor la de all sanden ut i stuen for å tørke! Når den var tørket ferdig ble den spadd opp i sekker og båret ut. Ja, hva gir du meg? Jeg lukket døren bak meg og gikk og tenkte på dette ordtak: «Det blir verre før det blir bedre».

Etter noen uker er det støpt nytt gulv (der det skulle støpes nytt), det er montert inn ny kjøkkeninnredning, det er montert inn nye dører, alle rom er malt og det er vasket ut. Fantastisk å ha kjelleren tilbake igjen! Nå står det bare igjen å fylle leiligheten med skaper, senger, nattbord og sofagruppe.

I høst fikk jeg høre at Bibelskolen Filadelfia fra Kristiansand skulle komme på besøk til Israel. Jeg tenkte med meg selv: «En bibelskole-klasse er mellom tjue og tretti elever. De kan vi invitere til grillparty i hagen vår!» Vi inviterer bibelskolen og de takker ja. Når det nærmer seg dagen de skal komme, tenker jeg det er greit å vite hvor mange de er som kommer. Jeg får en melding med beskjed om at de kommer sytti stykker. Sytti? Sytti som i syv null? Oi, det var mange. Men dette må vi få til. Vi «bretter opp ermene», både vi og alle volontørene. Det bæres på stoler og bord, det vaskes både ute og inne, det lages mat og det kokes kaffe og da klokken er fem på ettermiddagen, kan vi ta vel imot alle sammen. Etter å ha ønsket alle velkommen, går vi inn i sabbaten slik det gjøres i alle jødiske hjem.

Vi tenner lys, velsigner vinen (druejuice) og bryter brødet. Alle har fått utlevert teksten på et ark, slik at alle kan være delaktig i seremonien. Vi har laget i stand to matstasjoner. Den ene stasjonen er i den tomme stuen i kjelleren! Å, det var slik en seier for meg! Opplevdes som å «danse på slangens hode». Etter middag, dessert og informasjon om arbeidet, samlet vi oss til lovsang. Lovsangen ljomet mellom husene her på Mevaseret Ziyyon. Helt ubeskrivelig. Kvelden ble avsluttet med at bibelskolen ville be for oss og arbeidet. De bad og så sang de VELSIGNELSEN. Herrens herlighet senket seg over hele området. Da brast mitt hjerte og jeg gråt av takknemlighet til Herren. Det finnes ikke noe mere verdigfullt her på denne jord enn å være i det Gud har for oss.

Bibelskolen takket for seg og går til bussene som venter. Ute i gaten står det en gruppe mennesker. De tar kontakt og spør hva som skjer? Vi forteller og så sier de: «Vi satt hjemme og spiste middag. Så hørte vi denne mektige sangen og tenkte med oss selv at dette er da lovsang.

” Men så kom morgenen, natten var forbi. Huset fylles med mennesker!

Denne musikken kjenner vi igjen.» Så vi måtte bare ut for å finne ut hvem andre enn oss som tror på Jesus som Messias i gaten vår. Vi inviterte dem selvsagt inn til kaffe og kaker og så hadde vi «nachspiel» i hagen, et nytt vennskap ble født.

Landet er igjen åpent for turister og dermed fikk vi mange gjester. Det ene ekteparet etter det andre kom på besøk, også flere misjonærpar og pastorpar. Det var en ære å ha disse gjestene på besøk, og det er stort å se at Herren rører ved alle hjertene som kommer hit. De besøkende merker at Herren er på dette sted. De anerkjenner oppdraget og ber og velsigner arbeidet videre. Helt fantastisk å oppleve dette. I fjor ryddet og vasket vi huset og holdt det i orden, men ingen kunne komme på besøk. «Men så kom morgenen, natten var forbi». Huset fylles med mennesker!

Denne våren har vi hatt 9 volontører på det meste. Fellesskapet med volontørene er noe veldig verdifullt. Vi har vært samlet hver tirsdag til cellegruppe. Vi har vært på småturer og feiret sabbat, samlet oss til avskjedsmiddager og velkomstmiddager. Og vi har feiret hele fem bursdager sammen!

Ved nesten alle samlinger har vi lovsunget og bedt sammen. Hver gang vi har samlet oss for å be, så har Herrens nærvær kommet. Vi har løftet opp landet Israel og sykehuset i bønn, vi har bedt for og med hverandre og bedt for våre familier. Gud hører bønn og bønnesvar har vi fått! Vi er helt ulike mennesketyper, fra ulike bakgrunner, som har blitt satt sammen for en periode her nede fordi vi elsker Jesus, Israel og det jødiske folket. Vi kommer sammen som fremmede for hverandre og skilles som venner for livet.

Så kommer det uunngåelige, volontørperioden er over. Rommene vaskes og tømmes og noen tårer felles. Nå skilles våre veier for denne gangen. Vi vet ikke om vi kommer til å jobbe sammen igjen her nede eller om vi kommer til å treffes overhode, men en ting vet vi: Det vi har utrettet i fellesskap, under Guds ledelse, det kan vi se tilbake på med glede i våre hjerter. Vi ser at

pasientene har hatt gode dager med ekstra hjelp på avdelingen. Vi ser at pasientene har fått tak over uteplasser og at de har fått reparert sine sittebenker og fått ny beis på sine leegger og gjerder. Vi kan se tilbake på smilende vakter som har fått en bedre arbeidsplass. Vi kan i fellesskap se tilbake på et godt stykke arbeid som har blitt utført denne våren.

Det er fortsatt veldig mye arbeid å gjøre her nede. Vi trenger fortsatt mange frivillige hender. Så om du vil være med å ta del i disse fantastiske opplevelsene, melder du deg som volontør. Da kan det være du som spiller gitar når vi priser Herren sammen, det kan være du som murer opp et bad eller det kan være du som skriver en hilsen i neste utgave av bladet vårt. Gud er mer enn mektig til å føre deg på rette veier for sitt navn skyld.

GOD SOMMER!

Ailen Myrli Wisnæs

Velkommen til Sommer- stevne

16.–19. JUNI 2022

PROGRAM

TORSdag, 16. JUNI

1600–1800: Ankomst, registrering og kveldsmat
1900: Kveldsmøte
Leder: Jarle Sortland
Taler: Jan Eilert Aakre
Sang: Gunilla & Johan Sigvartsson
Kollekt / Informasjon
Ca. 2100: Kaffe og kaker

FREDag, 17. JUNI

0800: Flaggheising / Andakt: Harald Melås
Frokost
1000: Bibeltime: Leif Jakobsen
Møteleder: Jon Erling Henriksen
Sang: Gunilla & Johan Sigvartsson
Kollekt / Informasjon
1230: Lunsj
1500: Informasjonsmøte / Flere deltar
Møteleder: Jon Brammer
1700: Middag
1900: Møte
Taler: Jarle Sortland
Møteleder: ?
Sang: Gunilla & Johan Sigvartsson
Kollekt / Informasjon
Kaffe og kaker etter møtet

TALERE

Jarle Sortland

Jan Eilert Aakre

Leif Jakobsen

LØRDag 18. JUNI

0800: Flaggheising / Andakt: Harald Melås
Frokost
1000: Bibeltime v/ Leif Jakobsen
Møteleder:
Sang: Gunilla & Johan Sigvartsson
Kollekt / Informasjon
1230: Lunsj
1500: Panelsamtale / foredrag
«Foredrag om Hans Nilsen Hauge?»
Møteleder: Birger Håvik
1630: Innholdet er ikke helt fastlagt
1830: Festmiddag

SØNDag 19. JUNI

0800: Flaggheising / Andakt: Harald Melås
Frokost
1030: Nattverdsmøte.
Taler: Leif Jakobsen
Møteleder: Jarle Sortland
Sang: Gunilla & Johan Sigvartsson
Nattverd
Forfriskninger før hjemreisen

PÅMELDING

For mer informasjon eller påmelding:
www.hjerte-for-israel.no

Du kan også melde deg på ved å ta kontakt med Anne Elisabeth Tusvik på telefon **957 61 859**. Tirsdag og torsdag fra kl. 14.00 til 16.00

SANG AV JOHAN OG GUNILLA SIGVARDSSON

ET PINSE

Lukas 12. 49 *Jeg er kommet for å spre en ild i verden. Jeg skulle ønske at ilden allerede var tent.*

Det var nok ingen av disiplene som hadde skjønnet hva Jesus mente da han sa dette. De tenkte nok mest på at han skulle skape et opprør mot makthaverne i landet, få romerne bort og skaffe dem et fritt folk og et fritt Israel, med en egen konge, mest lik kong David. I tre år hadde de vært sammen med Jesus, ja de hadde lagt alt annet til side: fisking, handel, snekring, ja til og med familie, for å følge ham. I denne tiden hadde de blitt mer og mer begeistret for ham, sett mange under og tegn, men noe opprør mot romerne hadde han aldri snakket om. «*Elsk deres fiender*», ja «*elsk dem like høyt som dere elsker dere selv*» var hans budskap, noe de ikke helt forstod at det var noen mening i. Å elske undertrykkerne, og heller ikke protestere mot alle skattene de ble pålagt, men å «*gi keiseren det som er keiseren sitt, og Gud det som er hans*». Hva var det han mente? Nei det var ikke alt de forstod!

Nå etter tre år hadde Jesus i lang tid før påsken begynt å snakke om at han måtte gå fra dem, noe de heller ikke skjønnte noe av. Gå fra dem, han var jo en levende, ung person midt iblant dem. Hvor hadde han tenkt seg hen? At han nevnte «*til sin Far*» var jo greit, det var jo Gud, og han var jo alles Far. Dit skulle jo alle som trodde på Gud en dag få komme. Men så lot han seg ta til fange, midt i påskehøytiden, ble dømt til døden og hengt på et skammens kors, som den verste forbryter. Hvorfor lot han det skje, hvorfor brukte han ikke sine evner til å unngå dette? Johannes hadde til og med hørt ham si: «*Forlat dem, for de vet ikke hva de gjør*». For en mann!

Etter at han var død og gravlagt satt de igjen på øvresalen. De var fortvilet, fulle av sorg og skuffelse, livredde for at de også skulle bli straffet, de hadde jo fulgt Jesus helt åpenlyst og myndighetene visste hvem de var.

Men så hadde han plutselig en dag stått midt iblant dem igjen, levende. Det var så utrolig at de nesten ikke kunne tro det. Var det virkelig han? Noen av dem

hadde jo stått på avstand og sett at han døde. Noen hadde sett ham bli gravlagt også.

Men så viste han seg for dem flere ganger, ja til og med i Galilea. Da hadde noen av dem gitt opp alt og startet opp igjen med sitt gamle yrke. Plutselig stod Jesus der, på stranda, og de opplevde enda et under. Først da gikk det opp for dem at Jesus hadde stått opp, og de skyndte seg tilbake til Jerusalem.

Og så hadde de sett ham fare opp til Himmelen fra Oljeberget, men før han forlot dem gav han dem et løfte om at han skulle sende en talsmann, Guds hellige Ånd inn i livene deres. Antagelig visste de ikke da hva det egentlig ville bety for dem.

Noen dager senere startet feiringen av pinsen, Chag schavuot, som var til minne om at Moses fikk deres hellige skrift på steintavler på Sinaifjellet. Folk fra hele verden, med mange forskjellig språk, var samlet i Jerusalem. Disiplene hadde kjent på det hele tiden at de måtte fortelle så mange som mulig om det de selv hadde opplevd.

Da skjedde det, at mens de stod der midt i folkemengden, var det som et elektrisk nærvær fylte hele området rundt dem, ja det var som en ild tentes i disiplene, en iver og en overbevisende forkynnelse

Bruges - The Pentecost paint in Saint Walburga church. Adobe Stock

BUDSKAP

hvor alle forstod hva de sa. Folk stimlet til rundt dem, forundret, for de talte deres eget språk! Og før dagen var omme hadde 3000 mennesker valgt å tro på det de fortalte.

Endelig forstod disiplene hva Jesus hadde ment med ilden han ønsket å tenne, og endelig forstod de hva han hadde ment med å sende dem noe spesielt som de trengte for å vinne mennesker for Gud. De var kommet i fyr og flamme, den Hellige Ånd hadde grepet tak i dem, ja rett og slett tent dem i brann for evangeliet, og gjort dem i stand til å overbevise mennesker om frelsen som Jesus hadde skaffet til veie på korset.

Og det er fantastisk å lese hva som skjedde med Peter, den frimodigheten han plutselig fikk der midt i Jerusalem, midt blant skriftlærde, romere og fremmede

fra mange kanter. For det står: Da steg Peter fram sammen med de elleve. Han hevet stemmen og talte til dem: *«Jødiske menn og alle dere som bor i Jerusalem! Merk dere hva jeg sier, og lytt nøye til mine ord!»* Ap.gj. 2.4

Han ble den første evangelist, og det samme skjedde med alle disiplene, de hadde fått den kraften Jesus hadde lovet dem, og etter hvert reiste de rundt og forkynte det glade budskap for hele den daværende verden.

Måtte vi alle be om at den brannen han har tent også i våre hjerter må bære frukt fra den samme Ånd som disiplene fikk.

God pinse!

Knut Audestad

MIN PÅSKE I JERUSALEM

Jeg har blitt utfordret igjen til å fortelle litt om min volontørtid i Jerusalem, og om hvordan vi feiret påsken.

Av Anne-Lise Skarstad

Nå har jeg kommet hjem etter 4 måneder som volontør på sykehuset Kfar Sha'ul Mental Health Center. Pasientene på den avdelingen jeg har vært på, var kvinner og menn fra 18 år til 50 år. Det er en åpen avdeling hvor de driver med utredning av diagnoser, medisiner og finner ut om pasienten kan bo hjemme eller må videre i systemet. Oppholdet deres på avdelingen er fra en uke til et halvt år.

Jeg fikk veldig god kontakt med pasientene da de fleste kunne engelsk og var åpen om sin diagnose. De fleste diagnosene var schizofreni, posttraumatisk stresslidelse og/eller vært utsatt for overgrep.

Jeg ble veldig glad i en pasient som hadde blitt utsatt for incest, og hadde spisevegring. Da hun fortalte meg det første gangen, spurte jeg om jeg kunne gi henne en klem. Hun ble så glad for det at hun nesten ikke slapp meg. Hun var borte noen dager og da jeg kom på jobb, gikk hun rett bort til meg og sa at hun trengte en klem fra meg. Hun fortalte meg at hun hadde ligget i parken noen netter, for hun var redd for hva hun kunne finne på hjemme. Den dagen kunne jeg se merker på armene og spurte hva det var. (Jeg skjønnte jo at det var selvskading). Hun løftet opp genseren og viste meg masse skrapemerker på

magen. Et fryktelig syn. Jeg spurte om vi kunne be for henne på bibelgruppen til volontørene. og det ble hun veldig glad for. En dag jeg gikk hjem takket hun for forbønn og spurte om vi kunne fortsette å be for henne. Hun sa dette høyt og mange kunne høre henne.

Hver pasient har sin triste historie, og jeg prøvde så godt jeg kunne å se hver enkelt, fordi det betyr mye for dem.

Den siste dagen min på avdelingen, ble det holdt en takketales da alle pasientene var til stede. I tillegg til talen fikk jeg også en gave. Flere av pasientene ville ha den siste klemmen fra meg før jeg sluttet. Jeg ble skikkelig rørt.

Påsken i Israel

For første gang på mange år ble det feiret tre viktige høytider samtidig i Israel: Pesach (jødisk påske), Ramadan og den Kristne påsken. At disse tre høytidene sammenfalt, skapte frykt i Israel. Det var politi overalt og det ble også satt inn militære. Jeg følte meg trygg selv om jeg gikk alene eller om jeg var sammen med flere.

Palmesøndag var arbeidsdag, men etter jobb gikk vi ned til Kedrondalen, hvor vi kunne se på posisjonen som kom fra Oljeberget. Det var en helt spesiell stemning å slutte seg til posisjonen, da vi gikk gjennom Løveporten der Jesus gikk.

Skjærtorsdag kveld startet med gudstjeneste i Christ Church, etterfulgt av en posisjon langs bymuren ned til Kedrondalen og opp mot Oljeberget. Her stoppet vi i hagen til Den Russisk-ortodokse kirken. Der ble det lest fra bibelen og vi fikk synge sammen. En minnerik skjærtorsdag.

Første påskedag ble feiret i Gravhagen med skandinavisk gudstjeneste. Her var alle volontørene samlet, bestyrerparet med gjester og flere hundre andre skandinavere, som hadde funnet veien hit denne dagen.

Påskan er for meg den største høytiden og jeg synes jeg er heldig som har fått feiret den tre ganger i Jerusalem.

Jeg har hatt en fantastisk fin tid i Israel, som jeg aldri kommer til å glemme.

VELKOMMEN HJEM

Av Birger Håvik

I 1. Mosebok 15,18 leser vi om at Herren inngikk en pakt med Abram og gav ham og hans ætt landet. Det skulle strekke seg fra Egypts elv Nilen til den store elven Frat (Eufrat). Dette stemmer jo ikke med dagens grenser for Israel. Det er bare en liten del av dette i dag. Israels grenser har alltid vært et stridens tema, og er jo ikke mindre i dag. Vi hører stadig vekk at årsaken til uro mellom arabere og israeler er at Israel okkuperer land som tilhører araberne. Da kjenner de ikke historien og Bibelen. Det hele bygger på usannheter og kunnskapsmangel.

Når Herren inngikk pakten med Abraham, påla han dem at alle guttebarn skulle omskjæres. Dette skulle skje den åttende dag. 1. Mosebok 17, 7 – 14. Dette har jødene fulgt opp gjennom alle tider hvor de har befunnet seg. Derfor vekker det sterke reaksjoner når det i dag blir gått til angrep på denne skikken. Det blir hevdet at det er et overgrep overfor guttebarna, og gjerne sammenlignet med omskjæring av jenter. Dette er langt fra sannheten. Dette er pakten, og det har en åndelig dimensjon.

En annen ting Herren også påla israelsfolket var at de skulle holde sabbaten, altså den syvende dag. Her vises det til skapelseshistorien der Gud arbeidet i 6 dager og hvilte på den 7. Dette er òg noe jødene tar veldig alvorlig.

Begge disse tingene, både omskjærelsen og sabbaten, er noe vi ser i dag som tilkjennegir at de er jøder. I 5. Mosebok 7, 6 – 9 kan vi lese om at Gud utvelger seg Israel som sitt eiendomsfolk, ikke fordi de er store, nei, de er de minste av alle folkeslag. Men Han utvelger dem fordi han elsker dem.

Under Jesu vandring til Golgata står det mange kvinner langs veien og gråter. Da henvender Jesus seg til dem og sier: Gråt ikke over meg, men gråt over dere selv og barna deres. Dette har jødefolket virkelig fått erfare.

I år 70 e.Kr inntok romerne Jerusalem. De ødela jødernes religiøse og politiske sentrum, templet i Jerusalem. Mange av de jødiske lederne og medlemmer av den jødiske eliten ble drept. Mange ble fordrevet fra landet. I år 135 e.Kr ble det forbudt for jøder å bo i Jerusalem og landet for øvrig. De ble derfor spredt over hele verden. Dette forble slik til staten Israel ble opprettet i 1948. Da begynte jødene å komme tilbake til Israel. Lengselen etter å komme hjem igjen har økt mer og mer. Dette er nedlagt i jødene. Men det var ikke så enkelt for de som kom tilbake etter at de hadde fått landet. Det var kriger og mye blodsutgytelse. Men i våre dager ser vi at det skjer veldig mye. I Jeremia 29,14 sier Herren at han vil gjøre ende på deres fangenskap og samle dem fra alle de folk og alle de steder som de var drevet bort til. Jeg vil føre dere tilbake til det sted som jeg førte dere bort fra, sier Herren. I kap. 16 hos Jeremia kan vi lese: Se, jeg sender bud etter mange fiskere. De skal fiske dem. Deretter sender jeg bud etter mange jegere, og de skal jage dem bort fra hvert fjell og fra hver haug og fra bergkløftene. Er det dette vi ser i dag?

Forholdet mellom Israel og Ukraina har jo vært mye i media etter at krigen brøt ut 24. februar. En regner at det er ca. 400 tusen jøder i Ukraina. Her kommer det gjerne frem ulike tall. Vi vet at etter Sovjetunionens oppløsning 26. desember 1991 var det svært mange jøder som reiste tilbake til Israel. Dette var også tilfelle fra Ukraina. Jødene hadde hatt det veldig vanskelig, men nå åpnet det seg en ny mulighet for dem å reise. Og dette har det vært svært mange som har benyttet seg av etter dette. I 2021 var det 3100 immigranter fra Ukraina, mens det var 7500 fra Russland.

Når det gjelder krigen i Ukraina, så var Israel tidlig ute og ville hjelpe jøder til å komme hjem til Israel. På Miff.no kan vi lese at Israel sendte feltsykehus til Ukraina med 80 leger og sjukepleiere. I løpet av 6 uker behandlet de 6000 skadde ukrainere. Vi leser

Adobe Stock

også om hvordan Israel prøver å få evakuert jøder over til nabolandene og derfra fly dem hjem til Israel. Vi leser om gamle Holocaust-overlevende som er reddet ut fra ruiner og ført tilbake til landet de lengter til. Vi kan lese om mange foreldreløse jødiske barn som er kommet til Israel. Hvor mange jøder som er kommet ut fra Ukraina, er vanskelig å finne det eksakte tallet på. Israel gikk tidlig ut og sa at det ville ta imot 25 000 flykninger som ikke hadde jødisk tilknytning. Dette viser jo hva som bor i det jødiske folket. De ønsker alle sine velkommen hjem, og i tillegg vil de også hjelpe andre. Krigen i Ukraina er i skrivende stund ikke slutt, og vi vet ikke hva enden på dette blir. Men en ting er sikkert: Gud er med, og som han sa i Jeremia, så fører han sitt folk hjem igjen. Er det jegerne som nå er hentet for å fullføre verket. Vi lever i en tid da fikentreet står i blomst og jødene vender hjem.

Vi ser òg at jødene kommer fra mange forskjellige land. Det siste som har vært fokus på er den gruppen som de har funnet at tilhører Manasses stamme. Den er funnet i en utkant av India. I dag er flere tusen av disse ført tilbake til landet sitt. Her har IkaJ gjort en stor innsats. Vi kan bare se med forundring på det som skjer. Etiopia er snart tomt for jøder. De blir hentet hjem i hopetall. Hvordan makter et lite land som Israel å gjøre dette? Er det noen som lurar på Guds

velsignelser? Slik kunne jeg tatt frem mange fantastiske ting som skjer i disse dager.

Samtidig opplever vi dessverre å se at terroren i Israel eskalerer. Stadig er det uskyldige mennesker som blir drept. Mange barn mister sine foreldre. Men så kan vi lese i norske medier at grunnen til dette er at Israel okkuperer landet fra araberne. Men vi vet at ut fra Guds ord er det ikke noe land som er okkupert, men det er mye land som ble tildelt Israel som de ikke får adgang til. Men vi som ber, må huske på Israel i våre bønner. Det tror jeg de som leser dette, gjør, men la oss be inderlig om fred for Jerusalem. Herren valgte dette folket ut fordi han elsket dem. Men de har vært et gjenstridig folk. Men det står at Han vokter dem som sin øyensten.

Må Herren spesielt hjelpe jødene i Ukraina at de kan få komme hjem til landet. Det samme er vel også høyst aktuelt for jødene som bor i Russland i dag. Må vi be om at grensene må være åpne og at de kan få oppleve å komme hjem til sitt kjære Israel. Denne lengselen som er nedlagt i dette folket, forstår vi ikke. Men Herren har sin fulle oversikt og kontroll, og han vil fullføre verket. Tenk at vi får leve i denne spennende tid hvor vi ser profetiene går i oppfyllelse like for vår øyne.

Krig og konflikt

Det er ei heller dramatisk tid me lever i. Heile den frie verda engasjerer seg i krigen som går føre seg i Ukraina. Det er brei semje om at dette er eit uakseptabelt forsøk på invasjon av Russland. Her i Noreg vil mange hjelpa til. Me har, berre i pinserørsla, fleire gode organisasjonar som gjer ein strålende humanitær innsats. Og det er uvanleg brei semje om å ta imot eit nokså stort tal av ukrainske flyktningar her i landet.

I Ukraina er det om lag 200 000 jødar som vil ha rett til å flytta til Israel. Så Israel gjorde seg klar for å ta imot mange. I staden er det fleire russiske enn ukrainske jødar som har kome til Israel etter at krigen starta. Sanksjonane mot Russland har ført til dette.

Kvifor har Russland sett i gong denne krigen? Dette spørsmålet er det mange som prøver å finna ut av. Det gir eit gufs frå tida då Sovjetunionen la under seg land etter land. Men situasjonen no er temmeleg ulik det som då var. NATO har blitt utvida med mange fleire medlemsland. Og slik situasjonen er, der mange fryktar russisk aggresjon, er det endå fleire land som kan bli NATO-medlemmer. I forhold til dette, kan me seia at Vladimir Putin har mislukkast strategisk. Samtidig kan det verka litt skummelt, for det er ikkje lett å vita kva som skal til for å få ein sterkare russisk aggresjon. Nokre fryktar endåtil at dette kan eskalera til ein tredje verdskrig.

Når no alle media i Vesten held fokus på denne krigen, kjem mykje anna i andre rekkje. Me har ein gløymd krig i Jemen. Og situasjonen i Etiopia er ille, særleg i Tigrai. Så har me Afghanistan, der økonomien og fridomen ikkje fungerer. For ikkje å gløyma Syria, ein av dei store tragediar i vår tid. Desse høyrer me lite om. Det skulle ein tru skulle gjelda for konflikten mellom palestinarane og Israel òg. Men slik er det ikkje. Skjer det noko som kan vriast om til kritikk av Israel, er ein del journalistar kjappe på avtrekkjaren. Heldigvis har me IKAJ og MIFF, som tar tak i det som kjem og gir beskjed.

Så skulle me ønskja, og vil be om, at krig og konflikt må ta slutt. Når det gjeld krigen i Ukraina og konflikten mellom palestinarane og Israel, trur eg den første vil ta slutt før den andre. Men me trur i alle fall at bøn er det beste me som einskildpersonar og menigheter har å stilla med.

La oss be om fred for Ukraina! La oss også be om fred for Israel! Og så kan me takka for at det er fred og fridom i Noreg, og be om at det må halda fram.

Av Jon Einar Kvåle

Adobe Stock

UKRAINA OG ISRAEL

- noen lignende utfordringer

Ganske raskt etter at Adolf Hitler kom til topps i tysk politikk, begynte forfølgelsen av jøder. At det likevel skulle gå så langt som til et totalt utryddelsesforsøk på jødene og også kaste Europa og verden ut i en langvarig verdenskrig, hadde ingen tenkt seg på forhånd. Hitler ville i utgangspunktet skape et stort og sterkt Tyskland, og i det prosjektet var rasetenkningen en inkludert del. Det begynte med diskriminerende tiltak overfor jødene, boikott av jødiske butikker, utelukkelse av jøder fra mange yrker, deriblant utelukkelse av jøder som lærere på skoler og universiteter. Siden kom Nürnberg-raselovene som også fratok dem statsborgerskapet. Ekteskap mellom jøder og tyskere ble forbudt.

Gjennom hele Europa var reaksjonene på alt dette ganske milde. Få gikk så langt som til i det hele tatt å fordømme Tyskland med ord. Man håpet på å berolige nazistene ved å unngå å provosere dem. Nazistenes hat mot jøder kunne dermed få blomstre videre og få fritt spillerom. Vi fikk den store katastrofen i Andre Verdenskrig med over seks millioner jøder drept. I etterkant har verden gitt seg selv slagordet «aldri igjen». Aldri igjen skulle jødene eller noe annet folkeslag bli utsatt for noe lignende. Dette slagordet har også vært en påminnelse om at denne katastrofen også skjedde fordi man kun prøvde å berolige hatet. Russlands krigføring og massaker i Ukraina, har hatt en brutalitet som langt overgår det man kunne tenke seg ville være mulig i Europa i dette århundret. Plutselig står man midt oppi en reell fare for en ny verdenskrig. Heldigvis har Russlands ekspansive ambisjoner møtt på overraskende kraftig motstand av ukrainerne. Mange har gått sammen om å støtte Ukraina, selv om stormakter som Frankrike og Tyskland lenge har vært svake i reaksjonene overfor Russland. Tyskland har basert sitt energibehov på import av russisk gass. Donald Trump så tidlig faren med det, og kritiserte kraftig Tyskland for dette. Selv om Russland blir sanksjonert på mange områder, så gir fortsatt gassen enorme og økte inntekter. Og da kan krigføringen fortsette. President Emmanuel Macron og Frankrike har ønsket å holde dialogen med Putin i gang så lenge som mulig. De har snakket koselig sammen et titalls ganger, og Putin bare fortsetter med å legge i grus den ene ukrainske byen etter den andre.

Adobe Stock

Ved utbruddet av Andre Verdenskrig, var det Storbritannias Winston Churchill som nok var den som tydeligst forstod at her holder det ikke bare med ord. Nazismen kunne ikke beroliges og holdes i sjakk på den måten. Nok en gang er det Storbritannia som ser verdensfaren, og som prøver å stanse Putins Russland.

Russlands aggresjon mot Ukraina kan ikke stanses kun med flere ord. Russland vil ikke ha reell fred, men ønsker å få underlegge seg Ukraina og tvinge det til tilslutning til det russiske imperiet. Israel er velkjent med lignende forhold fra sitt nabolag. På grunn av ideologi, kan ikke Israel oppnå fred med palestinerne. Palestinerne ønsker det ikke, fordi ideologien deres krever Israels utslettelse.

Om Ukraina ga noe av sitt land til Russland, ville det ikke bli fred. Den russiske maktbruken ville bare bli enda mer brutal. Enhver overgivelse av land fra Ukraina til Russland, vil kun tjene som et bedre utgangspunkt for flere russiske angrep. Det ble ikke fred med Russland etter at Russland tok Krimhalvøya. Derimot så ble det et godt utgangspunkt for å kunne angripe Ukraina fra sør og fra krigsskipene i Svartehavet, for så å kunne ta mer av Ukraina derifra.

Bare Hitler og Tyskland fikk Sudetenland fra Tsjekkoslovakia, skulle det bli fred. Sudetenland var et fjellområde som kunne vært komplisert å forsere i en krig. Når det ikke lenger var et hinder, var det mye enklere med resten.

Etter Israels tilbaketrekking fra Gaza i 2005, ble det ingen fred med palestinerne. Fiendene fikk bare appetitt på å prøve å ta enda mer. Fred kan bare inngås med den som virkelig ikke ønsker krig, og som ikke har ideologiske drømmer om å kunne ta mer gjennom voldsomakt.

Jon Anders Bregård

Siden sist bladet kom ut har jeg hatt gleden av å være tre og en halv uke i Israel. Jeg reiste ned 10. februar og kom hjem igjen 6. mars. Planen var å jobbe litt som volontør, og hadde planer om å flislegge 2 bad og montere varmekabler i gulvene. Det er luksus i Israel, men noe vi nordmenn er vant med og setter stor pris på. Dessverre går ikke alt som vi planlegger. Jeg fikk korona på dag to etter at jeg kom til Israel, og måtte så sitte 5 dager i karantene. Da karantene-tiden min var over, viste det seg at jeg hadde smittet 5 av volontørene. Slik ble mine planer om å flislegge badene der de bor, skrinlagt. Jeg hadde nå mistet 10 arbeidsdager, som igjen tilsa at jeg ikke ville blitt ferdig før jeg skulle reise hjem.

Derimot fikk jeg bedre tid med Ailen og Frode og kunne ta dem med rundt til forskjellige kontakter som vi har i Israel. Det var folk som de ikke hadde kommet i kontakt med, siden ingen fra arbeidet var i Israel da de startet i jobben. Jeg fikk også gleden av å være med på en volontørtur sammen med David Batut, Frode og Ailen og 7 volontører. Vi hadde en flott tur sammen og kunne virkelig glede oss over alt det vakre og spennende landet Israel har å by på.

Jeg vil også nevne samarbeidsavtalen vi har fått på plass mellom Ner Yaakov og Hjerte for Israel. Ner Yaakov er en liten organisasjon som hjelper Holocaust overlevende i Israel. Ner Yaakov er en stiftelse drevet av en tysk dame som heter Inge Buhs. Hun ble frelst i unge år og Gud kalte henne til tjeneste i Israel blant de som overlevde Holocaust. Inge har drevet dette arbeidet i 35 år, og nå var hun kommet til et punkt der hun trengte hjelp for å kunne fortsette dette viktige arbeidet. Jeg er derfor både stolt og glad for

at vi i Hjerte for Israel får mulighet til å hjelpe i dette arbeidet. Vi trenger derfor volontører som behersker enten tysk, jiddisk eller hebraisk. Det kan høres litt vanskelig ut å finne volontører i Norge som snakker ett av de språkene. Da har jeg bare lyst til å nevne at i den tiden da Ragna og jeg var bestyrerpar, sammen med Anita Breivik, fikk vi spørsmål om volontører som snakket russisk. Vi hadde liten tro på at vi skulle klare det, men Gud hadde andre planer. Vi opplevde at vi hadde russisktalende volontører sammenhengende i over 6 år. Dersom dette samarbeidet er noe Gud har behag i, sender han oss volontører som snakker et av disse språkene. Vi håper også at dere som kommer til vårt stevne på Gvarv, skal få treffe Inge Buhs og bli litt bedre kjent med henne.

Til slutt vil jeg nevne at vi lever i svært spesielle tider og mange ting tyder på at vi nærmer oss bortrykkelsen. Vi har hatt 2 år med en pandemi som har snudd opp ned på alt det vi har tatt for gitt. Som om det ikke er nok, så er vi nå vitne til en grusom krig i Ukraina, som har potensiale i seg til å ramme mange flere land. Vi får også daglige advarsler om faren for økte matvarepriser og mangel på mat, som i første omgang kan ramme den fattige verden. Alt dette taler Bibelen om, ting som skal ramme jorden i de siste dager. Våk derfor for dere vet ikke hva dag deres Herre kommer. Mat 24.42

Jeg vil med dette ønske dere alle en flott sommer og håper jeg møter mange av dere på vårt stevne nå i juni.

Hilsen
Jarle Sortland
Leder av Hjerte for Israel.

Kjære giver!

Hjertelig takk for alle gaver vi har fått. Det er dere som sørger for at vi har volontører i Israel og at bladet vårt kommer ut, så tusen TAKK.

Vi i redaksjonen ønsker å komme med litt informasjon angående midler til arbeidet.

Skattefrie gaver

Kassereren vår, Elsa Jorid Haugen, trenger å vite hvem du er som VIPPSer hvis du ønsker å få det registrert under skattefrie gaver. Hun trenger derfor at du skriver fullt navn og adresse når du VIPPSer. Bruker du giro, er det enklest og billigst.

Tipper du?

Norsk Tipping har noe som heter «grasrotandel», som du kan presisere når du tipper. Hvis du ønsker at den delen skal gå til Hjerte for Israel, kan kommissæren ordne det.

Testamente.

Vi våger oss på et litt vanskelig spørsmål, som spesielt gjelder deg som ikke har livsarvinger eller noen nære som skal arve deg hva med «Hjerte for Israel»?

Mvh redaksjonen

**DIN LOKALE
ELEKTRIKER
PÅ SOTRA**

ALGRØY
Elektro as

www.algroyelektro.no

ØNSKER DU AT FLERE SKAL LESE BLADET VÅRT?

Noen ganger mottar vi telefoner i redaksjonen fra begeistrede abonnenter. De har lest den og den artikkelen, som har gjort dem godt og som de syntes passet godt inn i dagens situasjon.

Vi er takknemlig for slike tilbakemeldinger. Men tenk om flere kunne fått lese bladet!! Vi ønsker derfor å oppfordre deg som leser: La flere få del i dette innholdet! Det kan du gjøre ved å spre bladet.

En innringer fortalte: En venn av meg abonnerer på bladet deres. Når han har lest det, kommer han til meg med tidsskriftet. Det setter jeg veldig pris på.

Så vil vi oppfordre deg, kjære leser, - gjør som denne vennen - bli en formidler av HJERTE FOR ISRAEL! Hva med å anbefale vennen å bli abonnent? Det er jo gratis.